

Theo Lời Kể Của Cư Sĩ Phó Xung

1. Năm 2012, mặt học dẫn mẹ đi gặp sư phụ thượng nhân. Khi chúng tôi vừa tới hoa viên Sơn Đỉnh, xe của sư phụ thượng nhân cũng vừa chạy vào, chúng tôi bèn đứng sang một bên để nghênh đón sư phụ. Hôm ấy gió trên Sơn Đỉnh khá lớn, mẹ của mặt học chỉ mặc một chiếc áo bằng sợi nhân tạo rất mỏng. Sau khi nhìn thấy chúng tôi, sư phụ đi thẳng về phía hai mẹ con, ngài nói với mẹ của mặt học một câu thân tình hết như người nhà: “Bà mặc ít quá, sẽ dễ bị cảm lạnh, nhớ phải mặc thêm áo”. Nghe vậy, mẹ tôi liền rung rung nước mắt.

2. Vào tiết Thanh Minh năm 2012, mặt học và mẹ cùng các vị đồng tu đến thăm sư phụ thượng nhân. Với lòng từ bi, sư phụ đã dẫn chúng tôi đi tham quan nơi ở của ngài. Sau khi lên tầng hai bằng cầu thang hẹp chỉ vừa đủ cho một người đi, phía bên tay trái có một chiếc tủ, sư phụ mỉm cười giới thiệu với chúng tôi: chiếc tủ này do chính ngài thiết kế, vừa có thể làm vách ngăn, vừa có thể thay đồ ở đây. Nụ cười của sư phụ khiến người ta cảm nhận được sự thân thiết và hiền từ vô cùng. Sư phụ nói bàn học bên cạnh tủ là nơi ngài vẫn thường đọc sách, và còn nói rằng chính mình mỗi ngày đều ngồi ở đó xem sách.

Hôm ấy sư phụ rất hiếu khách, ngài dẫn chúng tôi đi xem kỹ mọi góc ngách từ tầng trên xuống tầng dưới, ngay cả những góc khuất trong kho chứa đồ cũng không bỏ sót, thật đúng như câu: “Có bạn bè từ phương xa đến thăm, chẳng phải vui lắm sao!” Lúc đến trước cửa phòng của sư phụ, mặt học nói: “Phòng của sư phụ chắc chúng con không cần tham quan đâu ạ?” Không ngờ sư phụ vô cùng từ bi, nhất quyết mời chúng tôi vào trong. Trong phòng của sư phụ chỉ có một chiếc giường đơn rất nhỏ và hẹp, tấm trải giường có họa tiết caro nhỏ, được giặt sạch sẽ tinh tươm. Mặt học nói với sư phụ: “Sư phụ, người ta thường nói phương trượng, phương trượng, phòng của ngài quả thật là ‘phương trượng’, nhỏ đến thế này!” Mẹ của mặt học và đồng tu đi cùng chúng kiến cảnh tượng ấy đều

không tìm được nước mắt. Không ai có thể ngờ rằng, một bậc đại đức được cả thế giới kính ngưỡng, lại sống ở nơi đơn sơ và sinh hoạt trong một căn phòng chật hẹp đến nhường này.

3. Sư phụ đã thực hành trọn vẹn những điều trong *Đệ Tử Quy* như: “Bàn học sạch, bút nghiên ngay”, “phòng ốc sạch, vách tường sạch”, “sáng dậy sớm, tối ngủ trễ”, “đợi người đi, hơn trăm bước”, v.v.. Bất kể lúc nào, căn phòng của sư phụ cũng luôn ngăn nắp, sạch sẽ, sách vở lúc nào cũng được xếp đặt gọn gàng, ngay ngắn. Từ chỗ chúng tôi ở vừa hay có thể thấy được phòng của sư phụ, có mấy ngày chúng tôi thấy đèn trong phòng sư phụ vẫn còn sáng giữa đêm thâu, ngài vẫn miệt mài đọc kinh đến tận đêm muộn. Có lần khi từ biệt, sư phụ tiễn chúng tôi ra tận cửa xe. Sau khi chúng tôi lên xe, sư phụ vẫn đứng đó nhìn theo cho đến khi xe đi xa dần. Ngay cả khi xe sắp rẽ sang khúc quanh, chúng tôi quay đầu lại vẫn thấy sư phụ đứng nguyên chỗ cũ, đôi mắt nhìn và vẫy tay chào chúng tôi. Lúc ấy mấy người ngồi trên xe đều nước mắt lưng tròng, phải biết rằng sư phụ lúc đó đã 89 tuổi rồi.

4. Năm 2017, mặt học dẫn một đồng tu trẻ thuộc thế hệ 9x đến đánh lễ sư phụ thượng nhân. Sư phụ đã trải lòng bằng những lời nói thành khẩn: “Sau này, việc hoằng truyền Phật pháp Đại thừa và văn hóa truyền thống phải trông cậy vào những người trẻ như các em rồi”. Từng câu chữ của ngài đều biểu lộ sự kỳ vọng và hy vọng đối với thế hệ trẻ. Một buổi sáng nọ, vị đồng tu trẻ định vào xem bữa sáng đã chuẩn bị xong chưa. Không ngờ trong nhà ăn vắng lặng không một bóng người, vừa ngẩng đầu lên đã thấy sư phụ thượng nhân và một cư sĩ hộ pháp đang nhiều Phật. Vị đồng tu trẻ ấy bỗng chốc đứng ngây ra đó, không biết nên tiến hay lui. Sư phụ thượng nhân nhìn thấy đã từ bi vẫy tay, ra hiệu cho vị đồng tu trẻ lại gần để cùng ngài nhiều Phật, khiến vị đồng tu trẻ vừa mừng vừa lo.

5. Tháng 10 năm 2019, Hội bạn hữu của Tịnh Không thuộc UNESCO đã tổ chức Phật sự tam thời hệ niệm tiêu tai hộ thế và Diễn đàn hòa bình

thế giới hòa hợp tại trụ sở chính ở Paris - Pháp. Gần một nghìn đại sứ các nước, chuyên gia học giả và đại diện các tôn giáo đã tham dự sự kiện long trọng này. Các đại biểu tham dự tập trung phân tích và trình bày những chủ đề trọng điểm như giáo dục thánh hiền, giáo dục tôn giáo, v.v.. Mạt học may mắn được mời tham dự đại hội. Sư phụ thượng nhân tuổi tác đã cao, lại thêm đường xa mệt nhọc, sau khi gặp mạt học, ngài dùng chất giọng rất nhỏ nhẹ nói rằng: “Ngày hôm nay có được cơ duyên thế này, đều là nhờ đức của tổ tiên và sức mạnh gia trì của tam bảo, chứ dựa vào sức người thì không thể nào làm được. Chúng ta đều là phàm phu, bản thân tôi nào có đức hạnh và năng lực ấy đâu?” Sư phụ còn nói thêm: “Đại hội Liên Hợp Quốc kỳ thật chỉ tạo dựng một khuôn khổ, hy vọng những nhân sĩ nhân đức có chí hướng hoàng dương văn hóa truyền thống và Phật pháp Đại thừa như các em sẽ không ngừng bổ sung nội dung vào đó”.

6. Sư phụ có thói quen tự tay lau chùi bồn rửa tay và vòi nước sạch sẽ sau khi dùng xong, nhờ vậy chiếc vòi nước đã dùng mười mấy năm vẫn trông như mới. Thường ngày hộ pháp luôn đặt một chiếc khăn nhỏ trên bàn của sư phụ để ngài tiện dùng khi uống nước hoặc ăn cơm. Sư phụ thượng nhân uống nước rất chậm rãi. Mỗi khi uống, ngài đều nhẹ nhàng đặt nắp ly trà lên chiếc khăn, làm như vậy không chỉ không gây ra tiếng động, mà ngay cả hơi nước đọng trên nắp ly cũng không nhỏ xuống mặt bàn. Sau khi dùng khăn xong, sư phụ thượng nhân luôn gấp chiếc khăn nhỏ lại, chỉnh bên trái, rồi vuốt bên phải, thật gọn gàng ngay ngắn. Bất kể ai nói điều gì, ngài cũng luôn mỉm cười hiền hòa đáp lại: “Được, được... phải, phải, phải”.

Tổ biên tập “Thân giáo của hòa thượng Tịnh Không”